

Sygn. akt III RC 218/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: protokolant sądowy – stażysta Anna Niedbalska

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2015 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. Ł. S. i N. S. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową J. S.

przeciwko A. S.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 1 maja 2015 roku alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 stycznia 2014 roku, w sprawie o sygn. akt VII C 1012/13 od pozwanego A. S. na rzecz małoletniego syna Ł. S. urodzonego (...) w P. z kwoty 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych miesięcznie do kwoty 850 (osiemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniego J. S. do 15 - tego każdego miesiąca, z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałej części powództwo małoletniego Ł. S. oddala;

III. powództwo małoletniej N. S. oddala;

IV. zasądza od pozwanego A. S. na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Pruszkowie kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. znosi koszty procesu między stronami;

VI. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 21 kwietnia 2015 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów Ł. S. i N. J. S. wniosła do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego A. S. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie VII C 1012/13 na rzecz :

- małoletniego Ł. S. z kwoty 450 zł do kwoty 1.250 zł płatnych co miesiąc do dnia 5 – go każdego miesiąca począwszy od maja 2015 r. do rąk matki powoda – J. S.;
- małoletniej N. S. z kwoty 800 zł do kwoty 1.200 zł płatnych co miesiąc do 5 – go każdego miesiąca począwszy od maja 2015 r. do rąk matki powoda – J. S..

oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich powodów kosztów procesu według norm przepisanych (k. 3 – 6 pozwu).

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż Sąd Okręgowy w Warszawie z dnia 16 stycznia 2014 r. zasądził na rzecz małoletnich powodów alimenty w wysokości odpowiednio 450 zł miesięcznie na rzecz małoletniego Ł. S. oraz 800 zł miesięcznie na rzecz małoletniej N. S.. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów wskazała, że podwyższenie alimentów jest spowodowane zarówno wzrostem kosztów utrzymania małoletnich jak i znaczną poprawą sytuacji materialnej pozwanego. Podała, iż pozwany, we wrześniu 2014 r. pracujący od pięciu lat w H. zrezygnował z dobrze płatnej pracy i podjął zatrudnienie w kraju. Celem jego powrotu było przeprowadzenie sprawy rozwodowej i ustalenie alimentów na poziomie adekwatnym do krajowych możliwości zarobkowych w jego zawodzie. Na rozprawie rozwodowej podnosił, że w swojej decyzji o powrocie do kraju kierował się chęcią kontaktu z dziećmi. Po trzech miesiącach od ogłoszenia wyroku rozwodowego powrócił do H. i pracuje w poprzednim miejscu zatrudnienia do chwili obecnej. Jego zarobki miesięczne w przeliczeniu na złote wynoszą w granicach 8.000 - 10.000 zł miesięcznie. Koszty utrzymania ograniczają się do wyżywienia ponieważ firma w zasadzie w całości pokrywa koszty zamieszkania. Dzieci widuje w czasie wizyt w kraju (co 2 miesiące przyjeżdża na 1 tydzień, zwykle są to 2 do 3 spotkania). Nie utrzymuje z nimi regularnych kontaktów telefonicznych. Nie uczestniczy w codziennym wychowaniu dzieci i opiece nad nimi, nie chodzi z nimi do lekarzy, nie bywa w szkole syna czy w przedszkolu córki, nie zasięga informacji ani w odpowiednich placówkach ani u niego jeśli chodzi o zdrowie dzieci, postępy w nauce, rozwój. Nie organizuje również okresu wakacyjnego dla dzieci, w którym dzieci ze względu na przerwę wakacyjną nie mają prawne zapewnienie opieki w postaci przedszkola lub szkoły, pozostawiając jej osobie (przez całe zeszłoroczne wakacje poświęcił synowi 10 dni). Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów, podniosła iż z powodu nie zniesionej dotąd współwłasności mieszkania od stycznia 2014 r. pozwany powinien uczestniczyć w opłatach za mieszkanie. Jednak nie pokrywa żadnych opłat stałych wynikających z opłat czynszowych za lokal (połowa tych opłat to ok. 200 zł) oraz żadnych opłat związanych z kredytem zaciągniętym na zakup mieszkania (połowa tych opłat to ok. 400 zł /m-c), które uiszcza przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów. Wskazała również, że w okresie od sierpnia 2013 r. do maja 2014 r. zatrudniała opiekunkę dla młodszej córki N.. Decyzja ta była spowodowana częstymi chorobami córki w czasie gdy uczęszczała do żłobka (15 wizyt w okresie od stycznia 2013 r. do czerwca 2013r.). Koszt miesięczny stanowiący wynagrodzenie opiekunki opiewał na kwotę 1.600 zł). W okresie od września 2013 r. do maja 2014 r. była zmuszona w zasadzie całość tej kwoty pokrywać samodzielnie (we wrześniu 2013 r. pozwany przelał na jej konto 2.500 zł tytułem współuczestnictwa w utrzymaniu dzieci, a w okresie od października 2013 r. do grudnia 2013r. ojciec dzieci przelewał na jej konto kwotę 800 zł od stycznia 2014 r. do chwili obecnej kwotę zasądzonych alimentów 1.250 zł.

W chwili obecnej ponosi następujące stałe koszty utrzymania: opłatę za mieszkanie – 600 zł, opłatę za kredyt – 850zł, opłata za energię elektryczną – ok. 100 zł, opłata za media (telefon, internet) – ok. 130 zł, opłata za pobyt dziecka w publicznym przedszkolu ok. 200 – 250 zł, opłata za obiady w szkole, składka klasowa, drobne wydatki szkolne, komitet rodzicielski w publicznej szkole – ok. 200 zł, język angielski syna – 30 zł za 1 lekcję 1 raz w tygodniu, wyżywienie, środki higieniczne – 1.000 zł (tygodniowo ok. 250 zł/na 3 osoby), benzyna – 600 zł (150 zł/tydzień), pożyczka zaciągnięta w miejscu zatrudnienia w celu odnowienia mieszkania i zakup łóżeczka dla dzieci – 300 zł. Do tego dochodzą sięgające 100 – 200 zł miesięcznie zakupy leków (przewidziane dla córki z uwagi na jej częste choroby). Do tego dochodzą koszty zakupu odzieży dla dwojga dzieci, obuwia, kurtek, ewentualnego sprzętu sportowego, które ponosi regularnie ze względu na szybki wzrost dzieci (w przeliczeniu na miesięczne wydatki koszt rzędu 150 –200 zł), koszty koniecznych wizyt u lekarzy (stomatolog, ortodonta, okulista, w razie konieczności również prywatna wizyta u pediatry), koszty podręczników i wyposażenia szkolnego dla syna, koszty wyprawek do przedszkola dla córki, koszty potrażeń z wynagrodzenia za zwolnienie lekarskie na dzieci. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów podała, iż chciałaby zapewnić dzieciom możliwość uczestnictwa w zajęciach dodatkowych (nauka tańca, karate, piłka nożna) czy zapewnić im rozrywki kulturalne, które również związane są z nakładami (kino, teatr, bilety na wystawy, urodziny u przyjaciół) oraz być w stanie opłacić opiekunkę w przypadku choroby dzieci (k. 3 – 6).

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 23 września 2015 r. pozwany A. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany wskazał,

iż zarabia obecnie ok. 8.000 zł miesięcznie, jednak wbrew twierdzeniom przedstawicielki ustawowej powodów, sam opłaca sobie na miejscu koszty swojego pobytu w H., w tym dojazdy do pracy i wyżywienie. Firma zapewnia mu tylko mieszkanie, jednakże w zimowym okresie płaci on dodatkowo za gaz. Pozwany wskazał, że ponosi koszty telefonów do Polski i dojazdów do Polski. Łącznie na koszty utrzymania w H. pozwany wydaje 200 euro tygodniowo, na dojazdy do Polski 120 euro na 6 tygodni. Podał również, iż kupuje dzieciom odzież, zabawki, kontaktuje się z dziećmi telefonicznie raz w tygodniu, co 6 tygodni stara się przyjeżdżać do Polski. W wakacje 2015 r. zajmował się dziećmi przez 2 tygodnie. Pozwany podniósł, iż potrzeby dzieci od sprawy rozwodowej nie zmieniły się istotnie w ciągu roku poza tym, że zmalały potrzeby córki, bowiem nie jest już zatrudniona opiekunka ani ponoszony koszt prywatnego żłobka. Ponadto zakwestionował aby w skład kosztów utrzymania dzieci wchodziły koszty benzyny, gdyż dzieci nie są nigdzie regularnie wożone, bo mają 200 m do szkoły i przedszkola. Córka z uwagi na wiek na obozy nie wyjeżdża i nie wymaga kosztów leczenia takich, jak podaje matka dziecka. W ocenie pozwanego wystąpienie przez przedstawicielkę ustawową małoletnich powodów z pozwem o podwyższenie alimentów jest próbą przerwania na niego kosztów kredytu hipotecznego, który sponia (k. 139 – 141).

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów w toku całego postępowania popierała powództwo (k. 116, nagranie 00:03:54, płyta CD – k. 116) . Na rozprawie w dniu 2 października 2015 r., podtrzymywała swoje stanowisko (k. 157, nagranie 00:01:58, płyta CD – 161), a przed zamknięciem rozprawy zmodyfikowała powództwo w ten sposób, iż ostatecznie wносиła o zasądzenie alimentów od pozwanego łącznie na kwotę 2.000 zł tj. po 1.000 zł na każde z dzieci, a w pozostałym zakresie cofnęła powództwo (k. 160, nagranie 01:02:24, płyta CD – 161).

Pełnomocnik pozwanego w toku całego postępowania wnosił o oddalenie powództwa jak w odpowiedzi na pozew, aż do zamknięcia rozprawy (k. 157, nagranie 00:01:58, płyta CD – k.161), a wobec modyfikacji pozwu przez przedstawicielkę ustawową na rozprawie w dniu 2 października 2015r. – wyraził zgodę – na cofnięcie powództwa w w/w zakresie (k. 160, nagranie 01:02:24, płyta CD –k. 161).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia N. S. urodzona (...) w P. i małoletni Ł. S. urodzony (...) w P. pochodzą ze związku małżeńskiego J. S. i A. S. rozwiązanego przez rozwód.

W wyroku rozwodowym z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie VII C 1012/13 Sąd Okręgowy w Warszawie wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi: Ł. S. i N. S. pozostawił obojgu rodzicom, ustalając miejsce pobytu małoletnich w każdorazowym miejscu zamieszkania matki J. S.. Kosztami utrzymania małoletnich dzieci: Ł. S. i N. S. obciążył oboje rodziców i udział w tych kosztach ojca A. S. ustalił na kwotę po 450 zł miesięcznie na rzecz małoletniego Ł. S. oraz na kwotę po 800 zł miesięcznie na rzecz małoletniej N. S., tj. łącznie na kwotę 1.250 zł miesięcznie, płatną do rąk matki J. S. do dnia 15 –go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat. Wyrok uprawomocnił się z dniem 7 lutego 2014 r.

Małoletnia N. S. w dacie orzekania w sprawie poprzednio ustalającej wysokość alimentów miała 2 lata i uczęszczała do prywatnego żłobka przez pół roku, często chorowała i następnie zajmowała się nią opiekunka do maja 2015 r. Koszt opiekunki wnosił 1.600 zł miesięcznie. Aktualnie N. S. ma 3 lata i uczęszcza do państwowego przedszkola i nie korzysta z opiekunki, która zajmowała się nią do maja 2014 r. Od czasu pójścia do przedszkola często choruje i wówczas matka małoletniej – J. S. pozostaje na zwolnieniu i opiekuje się córką.

Małoletni Ł. S. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość alimentów miał 7 lat i uczęszczał do szkoły podstawowej. Aktualnie małoletni ma 9 lat i nadal uczęszcza do szkoły podstawowej.

J. S. w dacie orzekania rozwodu miała (...)lat. Była zatrudniona w prywatnej firmie w W. jako księgowa za wynagrodzeniem miesięcznym 3.300 zł netto. Mieszkała ze swoimi małoletnimi dziećmi u swojej matki wraz ze swoim rodzeństwem. Dokładała się do rachunków ok. 500 zł miesięcznie. Jej siostra była na rencie, a brat nie pracowała. Ponośla koszty zatrudnionej opiekunki do córki, a także koszty prywatnego żłobka w wysokości 1.000 zł. Sponiała

połowę kredytu i opłat mieszkaniowych. Posiadała samochód (...). Dostawała zasiłek z urzędu (...) w wysokości 1.700 zł na syna Ł..

J. S. aktualnie ma (...) lat. Pracuje w tej samej firmie na tym samym stanowisku za średnim wynagrodzeniem miesięcznym 3.340 zł netto. Otrzymuje drobne prywatne zlecenia w okresie rozliczania rocznych zeznań podatkowych. Ma wynagrodzenie podstawowe i premie uznaniową. Raz w roku otrzymuje bony gwiazdkowe, a czasami premie kwartalne (wg. uznania pracodawcy). Otrzymuje z tego tytułu małe kwoty, bo często pozostaje na zwolnieniu na opiekę nad dzieckiem. Zajmuje się małą córką N., gdy ta choruje. Małoletnia powódka od czasu, gdy poszło do państwowego przedszkola częściej choruje.

W skład majątku dorobkowego J. S. i A. S. wchodzi mieszkanie położone w P., w którym obecnie zamieszkują małe powódki z matką.

J. S. ma zaciągnięty kredyt konsumpcyjny, z którego pozostało jej do spłaty ok. 6.000 zł przy racie wynoszącej 400 zł miesięcznie. Posiada zadłużenie na karcie kredytowej, którą obciążała na zaspokojenie bieżących potrzeb po wyprowadzeniu się w trakcie rozwodu z wspólnie zajmowanego mieszkania.

W 2006 r. J. S. i A. S. zaciągnęli kredyt hipoteczny, którego rata wynosi 850 zł. Od stycznia 2015 r. kredyt hipoteczny spłaca w całości J. S..

W skład aktualnych miesięcznych wydatków dokonywanych przez przedstawicielkę ustawową małych powódki wchodzi: 600 zł – czynsz, ok. 100 zł – prąd, opłaty za internet i telefon – 130 zł, obiady syna w szkole 80-90 zł, komitet rodzicielski, opłata za angielski Ł. S. – 130 zł, 70 zł treningi Ł. S., basen Ł. S. – 200 zł za semestr, wydatki na ubrania dla dzieci, wizyty u okulisty, dentysty syna (ortodonta). Aktualnie w porównaniu z poprzednim stanem, dużo więcej wydaje na leki dla córki N., która częściej się przeziębia, chodząc do publicznego przedszkola. Korzystała z ulgi na dzieci. Pozostałe potrzeby małych powódki są standardowe, jak potrzeby dzieci w wieku powódki.

A. S. w dacie orzekania rozwodu miał (...) lat. Z zawodu ślusarz – mechanik. Poza małymi powódkami posiada jedno dziecko pozamałżeńskie z innego, wcześniejszego związku. Przed orzeczeniem rozwodu pracował w H. przez 5 lat jako monter izolacji technicznych. Od sierpnia 2013 r. rozpoczął pracę w Polsce. W trakcie poprzedniego orzekania o alimentach mieszkał sam w P. w mieszkaniu, w którym obecnie zamieszkują powódki wraz z J. S.. Pracował w firmie (...) w W. za wynagrodzeniem 12 zł na godzinę tj. ok. 2.000 zł netto miesięcznie. Posiadał oszczędności w wysokości 4.000 zł. Miał samochód i mieszkanie w kredycie. Spłacał połowę kredytu tj. 450 zł za mieszkanie do września 2013 r.

A. S. aktualnie ma (...) lat. Nadal pracuje jako monter izolacji technicznej. Ponownie wyjechał do H. i nadal pracuje w przedniej firmie za wynagrodzeniem ok. 500 euro tygodniowo (nawet do 570 euro) tj. ok. 8500- 9.000 zł netto miesięcznie. Firma w której pracuje opłaca kemping w którym mieszka. W okresie zimowym za ogrzewanie dopłaca 200 euro za cały okres. Na wyżywienie ponosi 150 euro na tydzień, koszty dojazdu do pracy 30 – 35 euro tygodniowo i 20 euro za amortyzację auta. Przyjeżdża do Polski co 6 tygodni na tydzień czasu. Koszty podróży wynoszą 120 – 130 euro w obie strony. Na bieżąco płaci alimenty na dzieci, a także daje swojej matce która jest na rencie ok. 350 zł miesięcznie. Podczas przyjazdów do Polski kupuje dzieciom zabawki, ubrania, jeździ do kina itd. Kupił synowi buty korki. Podczas pobytu w Polsce przebywa w mieszkaniu swojej matki.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o następujące dowody: kopie wyroku rozwodowego (k. 8- 8v), zaświadczenie o zarobkach (k. 9), wydruki z księgi wieczystej (k. 10 – 14), zaświadczenie ze spółdzielni (k. 15) wydruki i potwierdzenia przelewu (k. 16 – 79), kopie potwierdzeń przelewów (k. 93 – 94), faktury (k. 95 – 101), umowę kredytu konsumpcyjnego (k. 102 – 107), wyciągi z rachunku karty kredytowej (k. 108 - 109) potwierdzenie operacji (k. 110 – 112), potwierdzenie przelewu (k. 142- 143), faktury (k. 145 – 156), przesłuchania J. S. (k. 158, nagranie 00:07:17 – 00:14:28, płyta CD – k. 159 – 160, nagranie 00:31:04 – 00:51:16, płyta CD – k. 161), przesłuchania A. S. (k. 158, nagranie 00:14:28 – 00:22:51, płyta CD – k. 161; k. 160, nagranie 00:52:58 – 01:02:24, płyta CD – k. 161).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt, powołanych wyżej, oraz przesłuchania stron. Prawdziwość dokumentów i fakt ich sporządzenia – w zakresie, w jakim stanowiły podstawę ustalenia stanu faktycznego sprawy – nie budziły wątpliwości i korespondowały ze sobą, stąd zostały uznane przez Sąd za wiarygodne.

Podnieść należy, że stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny, a strony nie kwestionowały wiarygodności i mocy dowodowej powyższych dowodów. Sporna była pomiędzy stronami jedynie sama kwota alimentów, albowiem pozwany podnosił, że nie stać go na alimenty w wysokości żądanej przez przedstawicielkę ustawową małoletnich powodów.

Określając koszty utrzymania małoletnich powodów Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak wyżywienie, ubranie, środki czystości i kosmetyki, koszty wypoczynku oraz rozrywki.

Sąd oddalił wniosek dowodowy w zakresie zobowiązania przedstawicielki ustawowej do złożenia zaświadczenia o zarobkach i zeznania podatkowego za poprzedni rok (k. 159, nagranie 00:26:34, płyta CD – k. 161), gdyż okoliczności sporne zostały dostatecznie wyjaśnione. Przeprowadzanie omawianego dowodu Sąd uznał za zbędne, bowiem prowadziłoby do niepotrzebnego, zwłaszcza biorąc pod uwagę postanowienia art. 6 k.p.c. przewlekania postępowania. Sąd dysponował już w aktach sprawy zaświadczeniem o wynagrodzeniu J. S. za okres od października 2014 r. do marca 2015 r. Na okoliczność uzyskiwanych zarobków Sąd również przesłuchał J. S..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu.

Wskazać należy, iż obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążyących na rodzicach względem ich małoletnich dzieci niezależnie od tego, czy pozostają w związku małżeńskim. Towarzyszą temu nieodłącznie zmiany okoliczności, które kształtują zakres świadczeń alimentacyjnych. Z tego też powodu ustawodawca przewidział w art. 138 kro możliwość korygowania wysokości tychże świadczeń alimentacyjnych w przypadku zmiany stosunków. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego wysokość alimentów zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od A. S. na rzecz małoletnich: N. S. i Ł. S. – w dotychczasowej wysokości – została zasądzona wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie VII C 1012/13 na kwotę 450 zł miesięcznie na rzecz małoletniego Ł. S. oraz na kwotę 800 zł miesięcznie na rzecz małoletniej N. S., tj. łącznie na kwotę 1.250 zł miesięcznie, płatną do rąk matki J. S. do dnia 15 –go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat. Wyrok uprawomocnił się z dniem 7 lutego 2014 r.

W sprawie należało ustalić, czy od daty poprzedniego orzeczenia ustalającego obowiązek alimentacyjny, a zamknięciem rozprawy w niniejszej sprawie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby podwyższenie alimentów na rzecz małoletnich dzieci pozwanego.

Wobec powyższego zaznaczyć należy, iż pomiędzy uprawomocnieniem się orzeczenia ustalającego obowiązek alimentacyjny, a złożeniem powództwa w niniejszej sprawie upłynął okres półtora roku.

W ocenie Sądu od poprzedniego wyroku zasadzającego alimenty nie tylko nastąpił ogólny wzrost kosztów utrzymania dzieci N. S. i Ł. S., ale także zwiększyły się koszty utrzymania wynikające z tego, że im dzieci są starsze tym większe są ich potrzeby. Zwiększyły się (aczkolwiek w niewielkim stopniu) wydatki mieszkaniowe oraz wydatki szkolne. Ł. S. nadal uczęszcza do szkoły podstawowej, korzysta z wizyt u lekarza okulisty, ortodonta. Uczestniczy w wycieczkach szkolnych oraz innych wyjazdach, które służą jego prawidłowemu rozwojowi.

W skład kosztów utrzymania małoletniej nie wchodzi już koszty opłat za prywatne placówki czy koszty opieki, gdyż małoletnia chodzi już do państwowego żłobka, nie korzysta już z opieki, której koszt miesięczny wynosił 1.600 zł.

Zaznaczyć jednak trzeba, iż Sąd oddzielnie ustalał wysokość alimentów na rzecz każdego z małoletnich powodów. W tym przedmiocie orzekał w ramach zakreślonych pozwem.

W ocenie Sądu koszty utrzymania Ł. S. – kierując się zasadami doświadczenia życiowego i biorąc pod uwagę jedynie usprawiedliwione potrzeby - to kwota około 1500 zł miesięcznie, w tym: wyżywienie: 500 zł (wraz z obiadami w szkole), opłaty czynszu około 200 zł, pozostałe opłaty za media 80 zł, kosmetyki i środki higieny osobistej około 100 zł, leki 50 zł, wizyty lekarskie – 10 zł, wycieczki szkolne oraz składki klasowe – około 100 zł, bielizna i odzież – 100 zł, , opłata za angielski– 130 zł, opłata za treningi 70 zł, basen Ł. S. – 40 zł, inne – około 100 zł. Zdaniem Sądu koszty zajęć dodatkowych z uwagi na wiek dziecka są w zaistniałej sytuacji usprawiedliwione.

Koszty utrzymania N. S. – kierując się zasadami doświadczenia życiowego i biorąc pod uwagę jedynie usprawiedliwione potrzeby – to kwota około 1.300 zł, w tym: wyżywienie: 400 zł, opłaty czynszu około 200 zł, pozostałe opłaty za media 80 zł, kosmetyki i środki higieny osobistej około 100 zł, leki 150 zł, przedszkole 200 zł , składki – około 50 zł, bielizna i odzież – 100 zł i inne 50 zł.

Po tych rozważaniach należy zaznaczyć, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Przechodząc do oceny możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego należy stwierdzić, że w okresie będącym przedmiotem zainteresowania zaszły istotne zmiany po stronie A. S..

W sprawie ustalono, iż poza okresem przerwy związanej z postępowaniem rozwodowym, ponownie wyjechał do H. i pracuje tam jako monter izolacji technicznej za wynagrodzeniem ok. 500 euro tygodniowo tj. ok. 9.000 zł netto miesięcznie. Firma, w której pracuje opłaca kemping na którym pozwany mieszka. Z tego względu, po odjęciu jego usprawiedliwionych kosztów utrzymania w H. i jego przyjazdów do Polski, pozostaje pozwanemu znacznie więcej pieniędzy, niż w okresie orzekania w przedmiocie rozwodu. Pozwanemu pozostaje kwota większa niż 1000 euro miesięcznie, podczas gdy poprzednio jego wydatki wraz z ustalonymi alimentami zajmowały całość jego dochodów.

Sąd zwrócił uwagę, iż pozwany obecnie nie uczestniczy w spłatach rat kredytowych, które obecnie uiszcza J. S.. W ocenie Sądu pozwany posiada takie umiejętności i doświadczenia, które pozwalają mu na wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego w podwyższonej wysokości w stosunku do syna. A. S. jest młodym i zdolnym do pracy mężczyzną, posiada doświadczenie zawodowe i umiejętności oraz zarobki, które w ocenie Sądu pozwalają mu nałożenie alimentów w powyższej kwocie.

Sąd równocześnie uwzględnił, iż dochody matki małoletnich powodów pozostają na zbliżonym do poprzedniego stanu poziomie wynagrodzenia. W dacie orzekania rozwodu matka powodów otrzymywała wynagrodzenie za pracę na podobnym poziomie jak aktualnie. Powyższe skutkowało oceną Sądu, iż przedstawicielka ustawowa powodów posiada

takie możliwości zarobkowe, które pozwalają jej na wygospodarowanie kwoty brakującej do pokrycia pozostałych potrzeb dzieci.

Na zakończenie należy przypomnieć, iż wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego dziecka może polegać w całości lub części na osobistych staraniach o wychowanie lub utrzymanie dziecka, w takim wypadku świadczenia alimentacyjne drugiego z rodziców, który nie sprawuje bezpośredniej pieczy nad dzieckiem, winno w większej części obciążać tego rodzica (art. 135 § 2 kro).

Kierując się wszystkimi wyżej podniesionymi motywami Sąd uznał, iż A. S. winien łożyć tytułem alimentów na syna kwotę wyższą niż dotychczas, a jednocześnie kwotę niższą niż kwota żądana przez stronę powodową. Jako taką Sąd przyjął kwotę 850 zł miesięcznie za okres począwszy od dnia 1 maja 2015 r. Kwota ta bowiem w ocenie Sądu mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, jest również adekwatna do wzrostu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego syna (np. opłaty mieszkaniowe, lekcje j. angielskiego), a która uwzględniając także obowiązek alimentacyjny J. S. pozwala na pokrycie kosztów utrzymania powodów.

W zakresie powództwa N. S. Sąd doszedł do przekonania, iż wobec odpadnięcia w przedmiotowym okresie tak dużych wydatków, w postaci kosztów prywatnego żłobka czy kosztów opiekunki, nie ma podstaw do zwiększenia wysokości uprzednio zasądzonych alimentów, mimo zwiększenia zarobków pozwanego. Z tego też względu powództwo małoletniej N. S. zostało oddalone w całości.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd na podstawie art. 138 kro i 135 § 2 kro orzekł jak w punktach I, II i III.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. obciążył pozwaną kosztami sądowymi w sprawie w zakresie uwzględnionego powództwa, od uiszczenia których strona powodowa była zwolniona.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.